

The Holy See

PORUKA PAPE BENEDIKTA XVI. ZA SVJETSKI MISIJSKI DAN

19. listopada 2008.

SLUGE I APOSTOLI ISUSA KRISTA

Draga braćo i sestre, u prigodi Svjetskoga misijskoga dana, htio bih vas pozvati na razmišljanje o urnosti naviještanja evanđelja i u ovom našem dobu. Vjerovjesničko poslanje i nadalje ima apsolutni prioritet za sve krštene, pozvane na početku ovoga tisućljeća biti "sluge i apostoli Isusa Krista". Moj časni prethodnik sluga Boji Pavao VI. već je u apostolskoj pobudnici Evangelii nuntiandi rekao: "da Crkva moe naviještati Evanđelje, za nju je to zapravo milost i njeno poslanje, njena najdublja raspoznajna crta" (br. 14). Kao uzor toga apostolskoga djelovanja, osobito mi je drago istaknuti svetoga Pavla, Apostola naroda, budući da ove godine slavimo poseban jubilej njemu posvećen. To je Pavlova godina, koja nam pruža prigodu da se sprijateljimo s tim glasovitim apostolom, koji bi pozvan poganima naviještati evanđelje, kako mu je Gospodin navijestio: "Pođi jer ću te poslati daleko k poganima!" (Dj 22,21). Kako ne iskoristiti prigodu koju ovaj posebni jubilej pruža mjesnim Crkvama, kršćanskim zajednicama i svakom vjerniku ponaosob da sve do na nakraj zemlje šire navještaj evanđelja, snagu Boju na spasenje svakomu tko vjeruje (Rim 1,16)?

1. Čovječanstvo treba oslobođenje

Čovječanstvo osjeća potrebu za oslobođenjem i otkupljenjem. Cjelokupno stvorenje – kao sveti Pavao – trpi i gaji nadu da će ući u slobodu djece Boje (usp. Rim 8,19-22). Ove riječi vrijede i u današnjem svijetu. Stvorenje pati. Čovječanstvo trpi i iščekuje pravu slobodu, iščekuje drukčiji i bolji svijet, riječju, iščekuje "otkupljenje". Također je duboko svjesno da novi uđeni svijet podrazumijeva novoga čovjeka, podrazumijeva "djecu Boju". Pogledajmo izbliza stanje današnjega svijeta. Premda međunarodne okolnosti s jedne strane pružaju obećavajuće perspektive za gospodarski i društveni razvoj, s druge pak strane bude velike zabrinutosti glede same čovjekove budućnosti. Odnosi između pojedinaca i naroda nerijetko su označeni nasiljem;

siromaštvo pritišće milijune stanovnika; zbog diskriminacija a katkada čak i progona iz rasnih, kulturnih i vjerskih pobuda brojne su osobe prisiljene pobjeći iz svojih zemalja i potraiti negdje drugdje utočište i zaštitu; tehnološki napredak, kada nema za cilj čovjekovo dostojanstvo i dobro niti solidarni razvoj, polako prestaje biti mogućim čimbenikom nade, štoviše, prijeti da dodatno zaoštri već postojeće neuravnoteženosti i nepravde. Osim toga, odnos između čovjeka i okoliša izloen je stalnoj prijetnji poradi bezobzirnog korištenja prirodnih bogatstava, što ostavlja posljedice na čovjekovo tjelesno i duševno zdravlje. Čovjekova je budućnost izloena opasnosti i zbog raznoraznih nasrtaja na njegov ivot.

Pred tim prizorom ljude "spopada nemir te su rastrgani između nade i tjeskobe" (konstitucija *Gaudium et spes*, 4) i sa zabrinutošću pitaju: što će biti od čovječanstva i stvorenog svijeta? Ima li nade za budućnost, ili bolje, ima li budućnosti za čovječanstvo? I kakva će biti ta budućnost? Odgovor na ta pitanja nama vjernicima daje evanđelje. Krist je naša budućnost i, kao što sam napisao u enciklici "Spe salvi" ("U nadi spašeni"), njegovo je evanđelje navještaj koji "mijenja ivot", ulijeva nadu, širom otvara tamna vrata vremena i osvjetljava budućnost čovječanstva i svemira (usp. br. 2).

Sveti Pavao dobro je shvatio da čovječanstvo jedino u Kristu moe naći otkupljenje i nadu. Stoga je osjećao urnom i neodgodivom zapovijed da naviješta "obećanje ivota, ivota u Kristu Isusu" (2 Tim 1,1), "nadi našoj" (1 Tim 1,1), da svi narodi uzmognu biti subaštinici i sudionici toga obećanja po evanđelju (usp. Ef 3,6). Bio je svjestan da su bez Krista, ljudi "bez nade, jer su... 'neznabošci na svijetu' (Ef 2,12)" (Spe salvi, 3). Uistinu, "onaj tko ne pozna Boga, pa gajio on mnoge nade, zapravo je bez nade, lišen one velike nade koja je glavni oslonac u ivotu (usp. Ef 2,12)" (ondje, 27).

2. Misija je pitanje ljubavi

Pred svima, dakle, stoji neodgodiva obaveza naviještati Krista i njegovu poruku spasenja. "Jao meni – kae sveti Pavao – ako evanđelja ne navješćujem" (1 Kor 9,16). Na putu u Damask on je iskusio i shvatio da su otkupljenje i poslanje djelo Boje i njegove ljubavi. Nošen ljubavlju prema Kristu prolazio je putovima rimskoga carstva kao glasnik, apostol, širitelj i učitelj evanđelja, čijim se proglašavao "poslanikom u okovima" (Ef 6,20). Iz ljubavi je Boje "svima bio sve da pošto-poto neke spasi" (usp. 1 Kor 9,22). Promatrajući Pavlovo iskustvo, shvaćamo da je misijska djelatnost odgovor na ljubav kojom nas Bog ljubi. Njegova nas ljubav otkupljuje i potiče nas na *missio ad gentes*; ona je duhovna snaga kadra učiniti da u ljudskoj obitelji rastu sklad, pravednost, zajedništvo među ljudima, rasama i narodima, za čime svi tee (usp. enc. *Deus caritas est*, 12). Stoga sam Bog, koji je ljubav, vodi Crkvu ususret čovječanstvu i poziva vjerovjesnike da piju s "onog prvog, iskonskog izvora koji je Isus Krist, iz čijeg je probodenoga srca potekla Boja ljubav" (*Deus caritas est*, 7). Jedino se iz toga izvora mogu crpiti pozornost, njenost, samilost, prihvaćanje, raspoloivost, zanimanje za probleme ljudi, kao i druge vrline potrebne navjestiteljima evanđelja da sve ostave i potpuno se i bezuvjetno posvete širenju miomirisa Kristove ljubavi u

svijetu.

3. Evangelizirati uvijek

Dok i nadalje u brojnim dijelovima svijeta postoji urgentna potreba za prvom evangelizacijom, mnoge biskupije i ustanove posvećenog života muči nedostatak klera i pomanjkanje zvanja. Vano je, ipak, ponovno istaknuti da, unatoč postojećim teškoćama, Kristova zapovijed da se svim ljudima naviješta evanđelje ima prvorazrednu važnost. Ničim se ne može opravdati usporavanje ili zastoj u naviještanju, jer "zadaca naviještanja Evanđelja svim ljudima tvori temeljno poslanje Crkve" (Pavao VI., ap. pob. Evangelii nuntiandi, 14). Naviještanje je "još uvijek na svojim počecima i moramo se svim silama staviti u njenu službu" (Ivan Pavao II., enc. Redemptoris missio, 1). Kako se ovdje ne prisjetiti Makedonca koji se u snu ukazao Pavlu zaklinjući ga: "Prijeđi u Makedoniju i pomoz nam!" Bezbroj je onih koji danas očekuju naviještaj evanđelja, onih koji su edni nade i ljubavi. Koliki se samo prepuštaju da ih snano zaokupi vapaj čovječanstva za pomoću, te napuštaju sve radi Krista i ljudima prenose vjeru i ljubav!

4. Jao meni ako evanđelja ne navješćujem (1 Kor 9,16)

Draga braćo i sestre, "duc in altum"! Iziđimo na pučinu mora svijeta i, slijedeći Kristov poziv, bez bojazni bacimo mreže, pouzdani u njegovu stalnu pomoć. Sveti nas Pavao podsjeća kako nam propovijedanje evanđelja nije na hvalu (usp. 1 Kor 9,16), već dužnost i razlog radosti. Draga braćo biskupi neka se svaki od vas, vodeći se Pavlovim primjerom, smatra "sunjem Krista Isusa za... pogane" (Ef 3,1), znajući da u teškoćama i kušnjama može računati na snagu koja nam dolazi od Njega. Biskup je posvećen ne samo za svoju biskupiju nego za spas čitavoga svijeta (usp. enc. Redemptoris missio, 63). Pozvan je poput apostola Pavla ići onima koji su daleko i koji još ne poznaju Krista, ili još nisu iskusili Njegovu oslobađajuću ljubav; biskupova je zadaća učiniti misionarskom čitavu biskupijsku zajednicu rado pridonoseći, prema vlastitim mogućnostima, da svećenike i laike šalje u druge Crkve kako bi naviještali evanđelje. Na taj način missio ad gentes postaje povezujuće i objedinjavujuće načelo cjelokupne pastoralne i karitativne djelatnosti.

Vi, dragi svećenici, prvi biskupovi suradnici, budite velikodušni pastiri i poletni vjesnici evanđelja! Nisu malobrojni među vama koji su nakon enciklike Fidei donum (Dar vjere), posljednjih desetljeća, otišli u misijske krajeve. Nedavno smo obilježili 50. obljetnicu te enciklike, kojom je moj prethodnik sluga Boži papa Pio XII. bio dao poticaj suradnji među Crkvama. Uzdajem se da taj misionarski zanos neće nikada splasnuti u mjesnim Crkvama usprkos nedostatku klera koji muči nemali broj njih.

A vi, dragi redovnici i redovnice, čije zvanje ima snanu misijski biljeg, naviještajte evanđelje svima, naročito onima koji su daleko, dosljednim svjedočenjem Krista i radikalnim življenjem njegova evanđelja.

U širenje evanđelja ste pozvani sudjelovati na sve istaknutiji način također i svi vi, dragi vjernici laici, koji radite na različitim društvenim poljima. Pred vama se pruža sloena i raznovrsna pozornica za naviještanje, to jest svijet. Svojim ivotom svjedočite da kršćani "pripadaju novome društvu, koje se nalazi na cilju puta kojim sada zajedno kroče i čiji se obrisi mogu već unaprijed razabrati na njihovu zemaljskom putovanju" (Spe salvi, 4).

5. Zaključak

Draga braćo i sestre, neka vas proslava Svjetskoga misijskoga dana potakne sve da obnovite svijest o urnoj potrebi naviještanja evanđelja. S velikim zadovoljstvom ističem doprinos papinskih misijskih djela evangelizacijskoj djelatnosti Crkve. Zahvaljujem im za potporu koju nude svim i naročito mladim zajednicama. Ona su valjano sredstvo za animiranje i misionarsko oblikovanje puka Bojega i podupiru zajedništvo osoba i dobara između raznih dijelova Mističnoga tijela Kristova. Milodari koji se u svim upama na Svjetski misijski dan prikupljaju, neka budu znak zajedništva i uzajamne skrbi među Crkvama. Neka se, na kraju, u kršćanskome puku sve više jača molitva, to bitno duhovno sredstvo da se među svim narodima raširi svjetlo Krista, to "Svjetlo" koje prosvjetljuje "tmine povijesti" (Spe salvi 49). Dok Gospodinu povjeravam apostolski rad misionara, Crkava raspršenih po svijetu i vjernika zauzetih u raznim misijskim djelatnostima, zazivajući zagovor apostola Pavla i Presvete Djevice Marije, "ivoga kovčega Saveza", Zvijezde evangelizacije i nade, svima udjeljujem apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 11. svibnja 2008.

Papa Benedikt XVI.